

РЕШЕНИЕ

№ 4923

гр. София, 22.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 07.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **2356** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба на Н. К. Д., с адрес в [населено място] против Заповед № РТР21-РД66-12/12.02.2021г. на кмета на район "Т.", Столична община, с която е наредено да се из земе общинско жилище - ап.33, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] от жалбоподателката, поради това, че го държи без правно основание.

С жалбата се твърди, че закъснелите задължения за неплатен наем са погасени и тъй като жилището се ползва от 1982г. жалбоподателката моли да остане в жилището. Неплащането на наема в срок обяснява с материални затруднения. Иска заповедта да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от процесуалния представител на жалбоподателката - нейният син.

Ответникът - кметът на район "Т.", Столична община в съдебно заседание и с писмен отговор чрез упълномощен представител оспорва жалбата.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Ап.33, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] е актуван като общинска частна собственост на 11.06.1997г.

Със заповед №41/26.02.1982г., издадена от СНС- [фирма] Н. Д. е настанена в процесния апартамент. Въз основа на тази заповед е сключен договор за наем на жилището между район "Т." и Н.Д..

Със Заповед № РТР20-РД66-16/21.12.2020г. на кмета на район "Т.", СО е прекратено наемното правоотношение за ап.33, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес]. Със същата заповед е наредено общинското жилище да се освободи в едномесечен срок. Заповедта е връчена на жалбоподателката на 09.01.2021г. чрез сина на Д., който в съдебно заседание на 07.06.2021г. потвърди действията по съобщаване на заповедта и съобщи, че заповедта не е оспорена пред съд.

Страните не твърдят, а и не са представени доказателства за оспорване на Заповед № РТР20-РД66-16/21.12.2020г. на кмета на район "Т.", СО.

С жалба от 22.01.2021г. жалбоподателката е поискала кметът на район "Т." да анулира заповед № РТР20-РД66-16/21.12.2020г., поради това, че задълженията за наем и данък смет изцяло са погасени.

Съставен е Констативен протокол №1/10.02.2021г., в който са посочени констатациите на служителите от район "Т.", че ап.33, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] не е освободен и ключовете от апартамента не са предадени от Н. Д..

На 10.02.2021г. от служителите на район "Т." е съставен Констативен акт №1 по чл.34, ал.2 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община. В протокола е посочено, че Н.Д. е била задължена да освободи общинското жилище със заповед Заповед № РТР20-РД66-16/21.12.2020г. на кмета на район "Т.", СО и че в дадения срок жилището не е освободено.

Със Заповед № РТР21-РД66-12/12.02.2021г. на кмета на район "Т.", Столична община, на основание чл.65, ал.2 от Закона за общинската собственост /ЗОС/ и чл.34, ал.1 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община е наредено да се из земе общинско жилище - ап.33, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] от жалбоподателката, поради това, че го държи без правно основание. Заповедта е мотивирана с влязлата в сила заповед РТР20-РД66-16/21.12.2020г. на кмета на район "Т.", СО, с която е прекратено наемното правоотношение.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. подадена е от надлежно легитимирано лице, в законоустановения срок и срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, съгласно чл.65, ал.2 от ЗОБС и чл.34, ал.1 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община /Наредбата/.

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма и при спазване на административно производствените правила. Оспореният акт е издаден въз основа на констативен акт.

Налице са и материално правните предпоставки за изземване на имота по реда на чл.65 от ЗОБС.

Съгласно разпоредбата на чл.65, ал.1 от ЗОБС общински имот, който се владее или държи без основание, не се използва по предназначение или необходимостта от него е отпаднала, се изземва въз основа на заповед на кмета на общината.

Със събраните по делото доказателства се установи, че имотът, предмет на оспорената заповед е общински и се владее от жалбоподателката. Имотът се държи на отпаднало

правно основание, тъй като законосъобразно е прекратено наемното правоотношение на жалбоподателката за общинското жилище. Редът за това е по чл.46 от ЗОБС и той е спазен. Наемното правоотношение е прекратено с нарочна заповед, която е влязла в сила. С писмени доказателства, неоспорени /а потвърдени/ от страните се установи съобщаването на заповедта за прекратяване на наемното правоотношение на жалбоподателката чрез нейния син. С прекратяването на наемните правоотношения е отпаднало и правното основание за държането на имота от жалбоподателката.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателката обясни, че заповедта за прекратяване на наемното правоотношение не е оспорена, тъй като към момента на връчването ѝ Д. не е разполагала със средства да заплати наема, а когато платила задълженията вече бил изтекъл срокът за оспорване. Жалбоподателката и синът ѝ разчитали на обещание от общинската администрация, че ако заплатят наема заповедта за прекратяване на наемното правоотношение ще бъде отменена от административния орган, но обещанието не било изпълнено. Посочените аргументи, макар и значими от житейска гледна точка не променят факта, че заповедта за прекратяване на наемното правоотношение е влязла в законна сила.

Жалбоподателката не представи доказателства за правното основание, на което държи имота. При тези данни издадената заповед е постановена при спазване на материалния закон и като такава следва да бъде оставена в сила. Жалбата е неоснователна.

Страните не са претендирали присъждане на разноски.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. К. Д., с адрес в [населено място] против Заповед № РТР21-РД66-12/12.02.2021г. на кмета на район "Т.", Столична община.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: